

Octavian Goga – Universul poetic

Opera sa este o monografie lirica a satului, a “patimirii noastre”, a istoriei vitrege a neamului sau de plugari din Transilvania.

Activitatea lui Goga se desfasoara intr-o vreme in care romanii transilvaneni gemeau sub dubla exploatare nationala si sociala, de unde intelegerea realista a misiunii artei si poetului.

Temperamental, poetul este un revoltat, profet, tribun, cetatean, considera ca: “scriitorul trebuie sa fie un luptator”. Dintr-o asemenea convingere s-a nascut creatia cu caracter de profesiune de credinta, recomandandu-l pe autor ca interpret al nazuintei poporului roman din Transilvania, dar si vestitor al sfarsitului vremurilor vitrege.

Natura este sociala in poezia lui Goga. Umanizata (de exemplu “Noi”) ea personifica suferinta, ca in doina de jale; proiectia ei este simbolica. Relatia dintre tara si om, realizata prin juxtapunerea starilor sufletesti cu elemente care definesc spatiul geografic si etnic al tarii, capata rezonantele grave ale sentimentului de jale al unor tulburatoare nelinisti.

Taranii lui Goga nu au nume. Fiecare insa este parte a aceluiasi destin istoric si individualizeaza, in tablouri si scene memorabile, fiinta neamului sau oropsit.

In limbajul poetic se gasesc multi termeni de provenienta religioasa, cu sens metaforic si functie pur estetica.